Anul 48-lea Duminică 25 Februarie 1940 Nr. 9

BIBLIOTECA „ASOCIAȚIUNII"

FOAIA POPORULUI

Cea mai veche foaie poporală, națională și politică, înființată la anul 1892

Un număr: 3 lei — Apare în fiecare Duminecă — Un număr: 3 lei

PREȚUL ABONAMENTULUI
Pe un an . . . . . Lei 140·—
Pe o jumătate de an . . . . Lei 70·—
Pentru America 3 dolari pe un an întreg
Pentru societăți și autorități 300 lei anual

Director-Proprietar : N. BRATU, fost Senator

Redacția și Administrația :
Sibiu, strada Regina Maria No. 57

Inreg. la Trib. Sibiu No. 187—1938.

INSERATE
se primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
Sibiu, str. Regina Maria 57 (fostă Cisnădiei
Prețul înseratelor
Un șir petit 8 Lei pentru fiecare publicare

Străjerii români în Italia

O vizită istorică la Roma. — O călduroasă primire în vremuri grele

Speranțe pentru viitor

Inceputul unei noui apropieri între poporul român și poporul italian

Știrea despre vizita străjerilor români în Italia și primirea ce li s'a făcut, a avut darul să tresalte acasă inima întregului popor român. Această vizită, care va rămâne istorică, a fost o foarte bună ideie.

— Uite, fraților, Italia nu ne-a uitat! Ne iubește ca și în trecut! Vorba Românului „Sângele nu se face apă", s'a adeverit din nou.

Delegația tineretului străjer român, sub conducerea unui iscusit comandant, a fost primită cu toată căldura și dragostea frățească, atât de Inalții conducători ai Italiei de azi, cât și de poporul italian, dar îndeosebi de tineretul italian, care reprezintă viitorul.

Pentru buna primire a fraților italieni, pentru dragostea arătată, pentru cuvintele de îmbărbătare exprimate, pentru speranțele de viitor ce ne dă noua apropiere între Italia și România, — exprimăm fraților italieni toată gratitudinea poporului român de pe aceste plaiuri, unde au poposit pe vremuri descălecătorii nobilei rase romane.

De ce am mai lungi vorba!? Prin aceste puține, dar sincere și adânc simțite cuvinte, credem că am spus totul, cât se poate spune, în împrejurările actuale.

De azi înainte avem o liniștire și o mângâere în plus: Poporul italian, ca și cel francez, nu trece cu vederea că de dincoace de Carpați până la gurile Dunării, trăește și stăpânește acest pământ un popor tot de viță romană.

Ca frați mai oropsiți de soartă în trecut, ca iubitori de progres și recunoscători celor ce ne ajută, facem declarația solemnă că vom căuta să ne arătăm cât mai vrednici de încrederea ce se pune în noi!

Trăiască națiunea italiană!

Trăiască conducătorii Italiei moderne!

„Foaia Poporului"

Cuvântările d-lui Teofil Sidorovici la radio Roma

Miercuri 21 Februarie, la ora 8,20 seara, posturile noastre de Radio au retransmis conferințele d-lui Teofil Sidorovici, comandantul Străjii Țării, ținute la Radio Roma pentru ascultătorii ambelor popoare.

Emisiunea a început prin întonarea Imnului Regal Român, urmat de Imnul Regal Italian și de Giovinezza.

D-l Teofil Sidorovici adresându-se în românește ascultătorilor români, i-a pus în cunoștință, de ce s'a petrecut în timpul vizitei d-sale în Italia.

După ce a arătat vizitele ce le-a făcut, cu deosebire la grandioasele instituțiuni, pentru pregătirea tineretului italian, d-l Sidorovici a vorbit despre audiența avută la M. S. Regele Italiei, spunând înte altele următoarele:

„16 Februarie, este pentru mine o zi istorică. Dimineața la ora 9 am fost primit în audiență de către Majestatea Sa Regele Impărat cu nespus de multă bunăvoință. Majestatea Sa s'a interesat mult de țara noastră, pe care a vizitat-o, cunoscând foarte bine pe foștii noștri Regi și pe Suveranul nostru, Majestatea Sa Regele Carol al II-lea, încă de pe când era copil mic.

La prânz am fost primit într'o lungă și cordială audiență de către Excelența sa d-l Mussolini, căruia i-am vorbit întâiu românește spre a-i demonstra afinitatea (legătura) și înrudirea dintre cele două popoare. Și vreau să remarc în mod deosebit că Excelența sa Ducele a înțeles perfect totul, traducând minunat de bine tot ceeace i-am prezentat.

Am fost puternic impresionat în această audiență de personalitatea covârșitoare a Ducelui, de marele interes ce arată României, de cunoașterea perfectă a situațiunii dela noi și mai ales de bunăvoința arătată nouă.

Audiența a fost încheiată cu o simpatie caldă și salutul Ducelui adresat către tineretul și poporul nostru, precum și cu o deosebită apreciere pentru Suveranul nostru. Am plecat profund mulțumit și liniștit".

D-l Sidorovici a expus în continuare diferitele vizite și audiențe avute, printre care la Papa Pius al XII-lea și la d. ministru de externe Ciano, spunând apoi:

„Duminică 18 Februarie, vizitând Neapole, am fost primit cu deosebită amabilitate de către Alteța Sa Regală Principele Moștenitor, un prinț de o deosebită frumusețe și prestanță, foarte mult apreciat, căruia îi plac sporturile și care își iubește mult armata pe care o conduce.

Am putut vedea și aici admirabilele organizațiuni ale tineretului, și realizările unei munci izvorâte dintr'un cult adânc. Ceeace m'a mișcat însă nespus de mult este faptul petrecut la locul unde se construește Colegiul. Acolo ne-au aclamat adunându-se spontan trei mii de lucrători, cari manifestau pentru țara și Suveranul nostru.

Am continuat această vizită la alte instituțiuni, rămânând cu ultima impresie dela Academia Feminină din Orvieto.

Mărturisesc, mă întreb după aceste vizite, de vom putea vedea și noi, cât mai repede aceste realizări, pe care știu prea bine că le dorește foarte mult Suveranul meu, dar posibilitățile (putințele) materiale încă nu ne sunt date pentru elanul pe care îl avem. Ducele mi-a spus categoric în această privință:

— Faceți la fel ca și noi! Dați cea mai mare importanță tineretului. Numai cu el și prin el se poate clădi, progresa și ridica un popor și o țară puternică.

Cu ocazia diferitelor recepțiuni și conferințe s'au rulat filmele noastre românești asupra tineretului; vederile din țară, operile Majestății Sale Regelui și vizitele Majestății Sale în mijlocul soldaților noștri în timpul sărbătorilor, au stârnit multă admirație și aplauze frenetice".

După aceste cuvinte adresate ascultătorilor români, d. Sidorovici a continuat:

Conferința în limba italiană

Cu toate că nu pentru prima oară mă găsesc în țara minunilor de peste veac, cu toate că nu pentru prima oară iau contact cu opera admirabilă a fascismului, totuși de data aceasta și în împrejurările de azi nu-mi pot reține o legitimă emoție, vorbind în numele puternicei organizații a tineretului poporului meu: Straja Țării, organizație care a prefațat renașterea națională a României, datorită genialului Marelui nostru Străjer, M. S. Regele Carol II.

Emoția mea este cu atât mai profundă, cu cât mă adresez nobilului popor italian otelit în cea mai cumplită luptă națională și socială, pe care a cunoscut-o istoria și căruia Europa și lumea întreagă îi datorează recunoștința celei mai desăvârșite acțiuni de pace, într'o vreme de grea cumpănă pentru viața popoarelor

Sufletul și năzuința poporului italian nimeni nu le-a putut înțelege și prețui mai mult ca noi Românii.

Tulpini ale aceleiași nobile vițe romane, Italia și România sunt două puternice bastioane în margini opuse de Continent, sunt două brațe ale unui imperiu ce trăește în pagini de cronici, doi ochi de lumină ai civilizației europene.

Trăește în noi o demnitate care ne-a fost mereu mândria cea mai de seamă, am îndurat cu aceeași credință în izbândă grelele încercări ale soartei, dar ne-am ținut mereu fruntea sus spre înălțimile dătătoare de izbânzi.

Nu suntem zămisliți din vânturile întâmplării. In cuprinsul hotarelor românești, la fel ca pe pământul peninsulei măreței Ita-

lii, înfloresc aceleaşi documente nepieritoare ale geniului roman, aceleaşi urme de glorie strămună.

Nu se găsesc oare la noi mărturiile grăitoare ale vitezelor legiuni romane? Nu avem noi sanctuarul istoric al aceloraşi strămoşi?

Nu trăim noi în preajma nemuritoarelor cetăţi ridicate acolo în bastionul sud-vestic al Continentului pe ţărmul bătrânului Danubiu (Dunărea), al Pontului Euxin şi al podişului Transilvan?

Cartea istoriei poporului nostru începe cu „Tabula Traiană" săpată în stânca dela porţile de fier, pe unde împăratul celui mai temut şi respectat imperiu şi-a trecut legiunile cuceritoare; începe cu urmele acelui măreţ pod ridicat de Apolodor din Damasc şi care a înfruntat vremea aproape două milenii; începe cu vestitele castre romane dela Drubeta, cu drumurile ce au rămas până astăzi cunoscute sub numele de Valul lui Traian, cu monumentul dela Adam Clisi, podoabă nepieritoare de artă străbună, cu vechile cetăţi ca o salbă străjuitoare la hotarele noastre de vest: Tapae, Apulum, Potaissa, Napoca, Porolissum, cu datinile, cu limba, cu tradiţia, cu portul aceloraşi glorioşi strămuni.

Pentru a ţine treză conştiinţa naţională şi pentru împlinirea aceluiaş destin, Romănia şi Italia nu şi-a precupeţit nici o jertfă. Ne-am considerat pe linia aceloraşi năzuinţe, aceloraşi idealuri: Să păstrăm şi să ducem la înflorire patrimoniul sfânt al legendarilor noştri strămoşi.

Coroana de Rege şi Impărat împodobeşte astăzi fruntea Unuia dintre cei mai înţelepţi şi mai nobili conducători de popoare, M. S. Regele-Impărat Victor Emanuel III, Suveranul adânc stimat şi iubit de întregul popor italian, ca şi de întreg poporul român.

Mândria poporului italian, care a ştiut să se bizue pe omul providenţial trimis de Dumnezeu, la cea mai grea dintre răscrucile istoriei, ca să-şi aşeze neamul în fruntea altor neamuri, a fost mândria noastră a întregului popor românesc.

Mândria poporului italian de a-şi fi înălţat ţara la rangul de Imperiu a fost profund simţită şi de întreg neamul românesc.

Minunile săvârşite de geniul strălucit al Ducelui Mussolini sunt admirate de o lume întreagă. Puterea acestui mare conducător şi om de stat, a răbufnit din adâncuri de veac din seva şi plămada vechilor Cezari, dând dovada forţelor latente ale Italiei fasciste.

In acelaş ritm de năvalnică strădanie, năzueşte să se ridice şi celălalt bastion roman dela gurile Dunării: România, o ţară care se înalţă, care prosperă şi care şi-a fixat definitiv locul de cinste în concertul popoarelor lumii, datorită geniului de vizionar şi strălucit realizator al M. S. Regelui Carol II.

Când a fixat temeiurile Străjii Ţării, s'a aşezat şi cea dintâi piatră la opera renaşterii noastre naţionale. Mi-ar fi greu să vorbesc de ceeace s'a înfăptuit până acum în ţara mea. Vreau să arăt numai că există o cale sigură de cunoaştere directă.

Suntem fericiţi că am putut stabili legături strânse de colaborare, cu strălucitele organizaţii ale tineretului italian: G. I. L., Dopolavoro şi Sport.

Intre străjerii români şi tineretul italian de sub egida acestor puternice şi impunătoare organizaţiuni, se întăreşte un puternic sentiment de iubire, stimă şi respect reciproc.

Prin schimburile de comandanţi şi tineret, vom ajunge să desăvârşim acea colaborare firească între două naţiuni legate de aceeaşi obârşie.

Depărtarea ne uneşte, nu ne desparte. Am avut prilejul să primim în detaşament de comandanţi din organizaţia G. I. L., care au urmat aproape o lună cursurile Centrului Străjii Ţării dela Breaza. I-am admirat în felul cum s'au prezentat şi cum s'au manifestat. Tineretul nostru ca şi întregul popor le-a făcut o primire mai mult decât prietenească. Era dragostea sentimentului de frate.

Vom fi fericiţi să mărim schimburile acestea de tineret. Străjerii noştri vor învăţa de aici cea mai strălucită lecţie de disciplină, ordine şi muncă, după cum sperăm că şi camarazii italieni vor veni cu impresii folositoare şi întăritoare de o cât mai strânsă colaborare în viitor.

Căci viitorul e al lor, al tineretului şi înălţarea patriei e strâns legată de înălţarea acestui tineret.

Şi acum, adânc impresionat de calda primire, ce mi s'a făcut de oficialitate, de tineret ca şi de poporul italian, îmi îngădui a aduce cele mai călduroase mulţumiri Excelenţei sale d-lui ministru Ettore Muti, distinsul conducător al tineretului din Italia şi secretar general al partidului fascist şi întreaga recunoştinţă a mea şi a Străjii Ţării pentru sentimentele de prietenie şi neuitate momente ce ne-a prilejuit această scurtă vizită în ţara de farmec, de muncă şi tărie a regimului fascist.

Trăiască M. S. Regele-Impărat Victor Emmanuel III.

Trăiască Excelenţa Sa Ducele Mussolini, făuritorul Italiei fasciste.

Trăiască viteazul şi nobilul popor italian.

Reuşita deplină a subscripţiei pentru înzestrarea armatei

Se va depăşi cu mult suma de 10 miliarde lei, totalizată până acum

Asupra situaţiei subscripţiei la împrumutul înzestrării armatei, ni se scrie din cercuri competente următoarele:

Din primele totalizări făcute la Ministerul Finanţelor rezultă că, până acum, subscripţia la împrumutul înzestrării armatei a trecut de 10 miliarde lei.

Se înregistrează, aşadar, reuşita deplină a unei operaţiuni financiare serioase, care pune la dispoziţia guvernului importante resurse în scopul desăvârşirii pregătirii noastre militare, şi o dovadă de înaltă conştiinţă patriotică din partea populaţiei.

Subscripţiile continuă, astfel că se poate conta pe încă un plus serios de fonduri în tezaurul statului, pentru acoperirea oricăror cheltueli necesitate de împrejurările excepţionale ce s'ar mai ivi.

Din economiile care aşteptau o fructificare, în condiţiuni avantajoase şi sigure, circa 250.000 de cetăţeni mai instruiţi au învestit sume importante în nouile titluri de Stat.

Iar din suma de 10 miliarde lei, rezultată din aceste subscripţii, contribuţia salariaţilor reprezintă abia 90 milioane lei.

Aceasta relevă, în primul rând, încrederea cu care a luat parte la subscripţie capitalul particular, capitalul disponibil, seriozitatea operaţiunii şi necesitatea ei, într'o epocă în care piaţa financiară stagna.

Dar această situaţiune îngădue şi constatarea, că mai sunt de aşteptat noui şi importante subscripţii până la închiderea emisiunii.

Desigur că mai sunt mulţi cu dare de mână, care vor răspunde, cu contribuţia lor, la apelul ţării, îndeplinindu-şi astfel o datorie de conştiinţă, satisfăcând însă în acest chip şi un interes al lor. Se mai poate conta pe o sumă însemnată, care va rezulta din subscripţiile salariaţilor.

Din propriu îndemn, impunându-şi poate restricţii în existenţa sa obişnuită, funcţionarul de stat şi salariatul particular au dăruit cu generozitate o douăsprezecime din venitul lor anual, şi se poate prevedea un adevărat consens general, ca până la urmă niciunul să nu-şi precupeţească această modestă dar preţioasă contribuţie.

Cam acestea sunt observaţiunile sumare care se pot face în jurul cifrelor înregistrate şi a perspectivelor ce se poate realiza până la încheierea operaţiunii.

Ţara întreagă împărtăşeşte cu deosebită satisfacţiune aceste rezultate de politică prevăzătoare, care îi dau îndreptăţirea să privească cu încredere viitorul.

Pe frontul de vest

A mai trecut o săptămână, fără ca pe frontul franco-german să se observe un început de lupte mai întinse. Numai raiduri de patrule pe o parte sau alta.

Dar sunt mai multe semne, cari arată, că deodată cu ivirea primăverii, se isprăveşte situaţia care dăinueşte de luni de zile pe acest front.

In ţările neutre din vest şi nord încă se observă oarecare nelinişte crescândă. Aprovizionarea acestor ţări (Belgia şi Olanda, Suedia şi Norvegia) se face tot mai greu. Vapoarele lor, cari circulă pe mări, întâmpină tot mai mari greutăţi. Multe din aceste vapoare sunt scufundate. Pagubele cresc. Aprovizionarea sufere. Nervositatea creşte.

Unde vor duce aceste stări, în cursul anului de faţă, e greu a spune. Să avem răbdare şi vom vedea!

Deraierea de tren între Vinţ şi Şibot

Intr'una din nopţile trecute a deraiat un tren de marfă, compus din 46 vagoane, între staţiile Vinţul de jos şi Şibot. De vină ar fi, se spune, şeful unei echipe de lucrători, care a început schimbarea unor şini, fără a aviza staţiile vecine sau a lua alte măsuri pentru avizarea trenurilor în circulaţie.

Urmarea a fost deraierea acestui tren de marfă, a cărui locomotivă s'a prăbuşit într'un şanţ dela 4 metri înălţime. Din convoiul trenului au mai deraiat încă 25 vagoane, ceeace a produs o întrerupere a circulaţiei de mai multe ore.

Pagubele constatate la început au fost: locomotiva şi vagoanele câteva milioane lei, iar paguba de mărfuri se va putea constata numai în urma cercetărilor.

Sunt doi morţi (frânarul Longhin şi un cadavru necunoscut), iar 4 grav răniţi (şeful de tren Istrate Nistor, frânarul Lazăr Chiş, fochistul Boca şi telegrafistul Octavian Cotea, care mergea spre serviciu în staţia Simeria). Răniţii au fost duşi la spitalul din Sebeş-Alba.

„Foaia Poporului"

se trimite gratuit, un număr de probă, la toţi cari ne cer pe o simplă cartă poştală. Recomandaţi această gazetă cunoscuţilor.

Moştenitorul Tronului în locaşul de împărţire a dreptăţii

Din Bucureşti am primit următoarele rânduri caracteristice asupra vieţii Marelui Voevod Mihai de Alba Iulia:

Ne amintim din vremuri patriarhale, că stăpânitorii de noroade erau şi supremi judecători. De multe ori, voevozii Ţării în zilele de „Judeţ" primea pe cei necăjiţi, le ascultau păsurile, le judecau pricinile, căutând să le împartă dreptatea.

Şi judecata domnească era cea mai bine primită de mulţime, căci era dată cu adâncă socotinţă şi după mintea cea înţeleaptă a Domnitorului. Numai în acest mod, conducătorul putea să ia contact cu poporul, să-i cunoască sufletul şi cunoscându-i păsurile, să aducă alinarea supremă. De aceea Domnul era iubit de popor şi temut de slujbaşii abuzivi şi de toţi cei cari umblau cu strâmbătate.

Iată, aflăm astăzi că Măria Sa Marele Voevod Mihai, însoţit de colegii Săi de clasă a vizitat o Judecătorie a unui ocol din Bucureşti. Se ştie, că educaţia Prinţului nostru de Coroană, a stârnit încă de multă vreme, admiraţie fără de margini peste hotare. Presa străină nu scapă nici un prilej, ca să nu laude temeinica învăţătură pe care şi-o însuşeşte Vlăstarul August. M. S. Regele Carol II, inspirat de cele mai moderne principii pedagogice, a ţinut să-I dea Fiului Său cea mai desăvârşită educaţie, ca om şi ca viitor Monarh. Şcoala dela Palat, în care Principele lucrează laolaltă cu fiii poporului, este unica în lume. Aplicaţiile ei practice au dat posibilitate Voevodului să ia cunoştinţă cu viaţa adevărată, aplicând metoda activă, acolo unde teoriile ar fi falsificat adevărul.

Vizita de acum a Vlăstarului Regesc, într'o judecătorie de cartier, — elementară instanţă de judecată, cu nevoi mărunte şi mizerii curente, I-a adus încă un aspect real al vieţii poporului, lărgind orizontul cunoştinţelor princiare, aşa cum au servit lungile călătorii de studii prin ţară, activitatea străjerească, viaţa printre soldaţi sau participarea în Parlamentul Ţării ca Senator de Drept.

Dat fiind importanţa faptului, însuşi Ministrul Justiţiei, d-l Istrate N. Micescu, L'a întâmpinat pe Măria Sa Marele Voevod Mihai la intrarea Judecătoriei de ocol cu următoarele cuvinte:

„Fiţi bine venit, Măria Ta, în acest locaş de împărţire a Dreptăţii pentru cei nevoiaşi".

După aceia, Măria Sa a putut vedea, practic toată evoluţia unui proces penal şi a unui proces civil, dela acţiune până la executarea hotărîrilor, luând parte chiar în şedinţă.

A făcut, în deosebi, o vie impresie procesul unei sărmane femei, mamă a doi copii mici, trimisă în judecată penală pentru faptul că furase o bucată de carne dintr'un magazin. Judecata a fost cât mai indulgentă, scăpând pe nefericita mamă de închisoare şi condamnând-o numai la o mică amendă.

Cunoaştem dintr'atâtea episoade din viaţa Fiului de Rege sufletul profund uman al Marelui Voevod şi ne închipuim ce impresie neştearsă I-a lăsat scena aceasta, de un aspru adevăr, ce nu poate învăţa nici din cărţi, nici din spectacolele convenţionale.

Deaceea, vizita princiară, a înfăţişat un adevărat eiveniment, atât pentru tinerii colegi, cât şi pentru bătrânii împărţitori de dreptate. *Rep.*

Scrisori din Paris

Un front în Orientul apropiat?

— Corespondenţă particulară —

PARIS, Februarie. Presa străină dă o mare atenţie misiunii generalului Weygand în Orientul apropiat, unde, se ştie, se află concentrată o armată bine organizată şi echipată şi dispunând de mari efective atât indigene, cât şi străine.

In acest fel, este de înţeles sosirea la Cairo, capitala Egiptului, a corpului expediţionar zeelandez, precum şi aceia a soldaţilor australieni, de sub comanda generalului Sir Thomas Blamey. Primele transporturi de trupe australiene, sosite în Palestina, ridică efectivul trupelor trimise la peste 100.000 de oameni, afară bineînţeles, de corpul expediţionar zeelandez, de trupele palestiniene, de cele din Egipt şi de marea massă a trupelor indigene.

Cercurile informate resping unele svonuri, lăţite de cei interesaţi, cu privire la un eventual atac al acestor trupe şi la creiarea unui nou front în munţii Caucazului, pe lângă marea Caspică.

Alianţa franco-anglo-turcă şi garanţiile cuprinse în pactul dela Ankara impuneau constituirea unei mari armate, care, la nevoie, să conlucreze cu forţele turceşti. Cum s'a mai întâmplat, ca o neutralitate să fie violată, era necesar să se ia din vreme măsurile de prevedere.

De altă parte, poziţia strategică şi importanţa mare pentru comunicaţiile şi aprovizionarea Angliei, Iranului, Irakului şi Suezului, impuneau deasemeni creiarea unei importante forţe de apărare, care să acţioneze la momentul oportun. Nu este cu neputinţă, ca o viitoare fază a războiului să aibă drept obiect (ţintă) aceste teritorii atât de importante pentru economia aliată. De aceia înaltul comandament s'a gândit, cu drept cuvânt, să prevină această eventualitate.

Faptul a fost conceput imediat după isbucnirea războiului. De atunci, şansele unui atac rus în această parte au scăzut. Experienţa armatei roşii în Finlanda arată că, deocamdată, nu se poate vorbi de o asemenea acţiune.

In orice caz, deşi se păstrează cel mai mare secret asupra situaţiei militare din Orientul apropiat, se pare că există, totuşi, acolo o puternică forţă armată, care veghiază.

Mai este de remarcat că, şi de cealaltă parte, aceste teritorii prezintă un punct sensibil (gingaş şi însemnat). Batum şi regiunea petroliferă înconjurătoare se află în imediata apropiere a frontierei turceşti. Deasemeni portul Baku, de lângă marea Caspică, nu este nici el prea departe, mai ales pentru o acţiune aviatică. Cele două pipe-linuri (canaluri cu ţevi), care transportă petrolul spre marea Neagră, sunt şi ele nu prea depărtate de frontiere. *G. B.*

Aprovizionările cu seminţe

Comunicatul Ministerului de Agricultură

Ministerul Agriculturii prin convenţia încheiată cu Institutul Naţional al Cooperaţiei, a dat acestuia îndrumarea de a cumpăra prin instituţiile cooperative, seminţe necesare însămânţărilor de primăvară. Această operaţiune se face din un credit de 300 milioane lei pus la dispoziţie de Banca Naţională a României.

Seminţele cumpărate se pun la dispoziţia agricultorilor tot prin instituţiile cooperatiste, cari vor distribui agricultorilor contra plată seminţele de cari au nevoe.

Toţi cei interesaţi urmează să se prezinte la federalele judeţene sau la Camerele Agricole ,cari au îndrumări în acest sens.

Micii agricultori lipsiţi de bani, se pot împrumuta la băncile populare pentru a-şi plăti seminţele. Federalele judeţene au primit instrucţiuni şi în acest sens.

Informaţiuni se pot da şi la Institutul Naţional al Cooperaţiei Divizia Economică în Bucureşti, str. Brezoianu No. 31.

In patrulare pe frontul francez-german

Muncă și creație în agricultura românească

Conferința d-lui profesor N. Cornățeanu

D-l profesor Nic. Cornăţeanu, fost ministru al Agriculturii, a ţinut în zilele trecute, la Casele Naţionale din Bucureşti, o conferinţă, din care dăm şi noi următoarele părţi.

AGRICULTURA ROMÂNIEI

Agricultura României se desfăşoară în condiţii naturale, economice şi sociale cu mult diferite de cele din Apusul Europei.

Nu putem vorbi de creaţia românească în domeniul agriculturii, fără a ţine seamă de greutăţile întâmpinate de agricultorul român. E bine, că ciclul actual al Caselor Naţionale începe cu „Muncă şi creaţie" în domeniul agriculturii.

Pe munca şi izbânda plugarului român se poate desvolta şi altă ramură de activitate. Comerţul, industria, ingineria şi oricare altă profesie, vor avea altă înfăţişare, atunci când plugăria românească va ajunge acolo unde râvnim cu toţii.

Agricultura românească a avut trei mari etape (grade) de evoluţie (desvoltare):

a) etapa păstoritului; b) etapa grâului şi a marei proprietăţi şi c) etapa după războiul mondial din 1914 şi reforma agrară.

Luptând cu condiţii economice şi sociale mult mai grele decât în alte ţări, agricultorii noştri — în fiecare din această etapă — au reuşit să se afirme şi să facă cunoscut peste hotare renumele pământului nostru.

In epoca păstoritului, calul românesc, bovinele şi oile româneşti au fost preţuite şi foarte mult cerute peste hotare.

Marii crescători de cai din secolul XVIII şi XIX au aplicat minunate principii de selecţiune (alegere, creştere) şi, numai astfel, caii româneşti au reuşit să se impue într'atât în afară, încât au fost întrebuinţaţi pentru ameliorarea calului din apusul Europei.

ETAPA GRÂULUI

A doua etapă — etapa grâului — înseamnă o minunată ocazie de afirmare a plugăriei româneşti. Se defrişează păduri, se desţelenesc păşuni ce nu au cunoscut vreodată ferul plugului, se construesc ferme, se importă fel de fel de maşini — pentru a se pune în valoare pământul românesc.

Grâul românesc cucereşte repede pieţele străine, România fiind denumită hambarul sau grânarul Europei. Ţărănimea învaţă la marele proprietar, să treacă dela sistemul pastoral la cel cereal. Pe exportul bogat în cereale al agriculturii româneşti începe desvoltarea oraşelor, crearea de căi de comunicaţie moderne; se desvoltă şi se înzestrează armata, România devenind astfel un stat perfect.

A treia etapă, e aceea pe care o parcurgem de prezent.

România Mare are nevoe de o agricultură nouă, care e chemată să facă faţă cu totul altor nevoi decât celor dinaintea războiului mondial. Agricultura românească are, în momentul de faţă, o altă structură (faţă) agrară. Deoparte, o întinsă proprietate ţărănească, prea mult parcelată şi cu surplus de populaţie agricolă — de altă parte, un număr redus de mari proprietari, al căror rol e azi foarte important.

VIITORUL ŢĂRANULUI ROMÂN

Ţăranul român prezintă admirabile calităţi; el poate deveni — cu o mai bună organizare şi cu o altă cultură profesională — un minunat element de producţie. Trebue reabilitat (ridicat) numele de ţăran. Ţăran e numai acela, care are o destulă proprietate, pe care poate să-şi valorifice munca familiei. Restul sunt candidaţi la alte îndeletniciri şi care nu au o gospodărie bine îndrumată.

Privind astfel lucrurile, în fiecare regiune avem un procent însemnat de adevăraţi ţărani cu o proprietate de 5—20 hectare, care reprezintă nuclee economice sănătoase şi care au gospodării din cele mai frumoase.

In Basarabia, Bucovina, Ardeal sau câmpia Dunării, vom găsi gospodării ţărăneşti din cele mai frumoase. In condiţiile locale — în care lucrează — ţăranii aceştia reprezintă o bază sigură a agriculturii româneşti.

Un puternic spirit de emulaţie (întrecere) e născut între ei. La ultimele concursuri ale grâului şi porumbului — au participat un număr de 14.000 ţărani, care au atins producţii la hectar între 3—4000 kgr. de porumb şi 2000—3000 kgr. de grâu, cu un conţinut foarte bun în gluten.

MAREA PROPRIETATE

La marea proprietate, înfăptuirile sunt şi mai frumoase. Avem mari proprietari, cari pot sta alături de mulţi din Apusul Europei. Dacă ar fi să facem o comparaţie cu fermierul american — pot spune — în perfectă cunoştinţă de cauză — că marele proprietar român întrece pe cel american.

Fermierul american lucrează — să nu uităm acest lucru — în condiţii economice mult mai bune. Locuinţe eftine, maşini bune şi eftine, şosele de beton, valorificare cât se poate de bună. Fermierul român plăteşte totul scump, căile de comunicaţie sunt abia în desvoltare, iar problema muncii a devenit una din cele mai chinuitoare.

Pentru un tractor, un american plăteşte 3—4 vagoane de grâu, iar un român 8—10 vagoane. Cu toate acestea avem proprietari, care ţin steagul sus de tot.

VIILE ŞI POMII

Cadrul acestei conferinţe nu-mi îngădue a stărui prea mult asupra muncii şi creaţiei româneşti în domeniul viticol (vierit) şi horticol (pomărit).

Suntem a patra ţară viticolă din lume. Suntem o ţară plină de fructe. Regiunea de coline e o regiune curat românească cu un teren, ce nu poate fi cultivat altfel.

Să aducem un omagiu binemeritat muncii depuse de viticultorii şi pomicultorii noştri şi să căutăm ca — prin măsuri cât mai drepte — să menţinem faima podgoriei româneşti şi calitatea vinurilor noastre. Fără măsuri energice, nu vom putea păstra însă rentabilitatea acestei regiuni.

Extrem de bogată în rezultate, pentru actuala etapă a agriculturii româneşti, este activitatea „Institutului de Cercetări Agronomice", „Institutul Zootechnic" şi „Institutul de Cercetări Forestiere".

In aceste institute se face o ştiinţă agricolă românească. De acum încolo vom şti mai bine, ce trebue să cultivăm şi cum să cultivăm. Abia acum, ştiinţa agricolă începe să dea roade pentru viaţa practică. Infrăţirea între ştiinţă şi practică, ne va asigura isbânda.

STATUL ŞI AGRICULTURA

Dar, mai trebue ceva: trebue ca Statul şi întreg poporul român să preţuiască agricultura ca pe cel mai mare bun al ei, s'o încurajeze şi să ajute lupta de toate zilele a plugarului român.

Omul rămâne uimit în faţa unei fabrici sau uzine mari. Dar, *uzina cea mai mare a neamului românesc e agricultura.* Acolo se sbat, aşa cum pot, 15 milioane de români. Plugurile ţărăneşti — puse unul lângă altul — răstoarnă pământul, în fiecare an, pe o distanţă enormă; un miliard de kilometri străbat plugarii noştri pe jos — pe lângă caii sau boii lor — pentru a ara 12—14 milioane hectare.

Din măruntaiele pământului, uzina agricolă scoate milioane de kgr. de azot, de fosfor sau de potasiu.

Plantele, însămânţate de plugari, produc un formidabil rezervoriu de apă, pentru a produce apoi substanţa uscată. Numai pentru 1 kgr. substanţă uscată e nevoe de 300 kgr. apă. La 5000 kgr. pae şi cereale la hectar, e nevoe de 15 milioane litri apă. Iată ce e uzina agricolă. Să credem în ea, s'o iubim, pentrucă din ea tragem — în vremuri bune şi în vremuri rele — nădejdile noastre de mai bine.

Noua ordine de închidere a localurilor în București

In baza art. 53 din Legea pentru organizarea poliţiei generale a Statului, noul prefect al poliţiei Capitalei, d-l general Modreanu, a dat următoarea ordonanţă:

Art. 1. — *Varieteurile, cafenelele şi berăriile de clasa I, cum şi restaurantele de clasa I-a, vor închide la ora 1.*

Restaurantele şi cafenelele de clasa II-a, cum şi bodegile de clasa I-a, vor închide la ora 24.

Restaurantele de clasa III-a şi bodegile de clasa II-a, vor închide la ora 23.

Art. 2. — Patronii localurilor publice enumerate mai sus, vor putea ţine localul deschis şi peste ora oficială de închhidere, dar nmuai până la ora 2 (noaptea), cu autorizaţia specială a Prefecturii, plătind seral taxele prevăzute de art. VI, din Decretul Lege No. 2426, din 7 Iulie 1938.

De această favoare vor beneficia numai acele stabilimente liniştite, unde nu se produc neorândueli, sau cari prin prelungirea orei poliţieneşti nu turbură cu nimic liniştea vecinilor.

Art. 3. — Dela ora 2 (noaptea), patronii localurilor arătate mai sus, vor închide stabilimentul, ne mai putând — sub nici un motiv — primi clienţi, servi mâncări sau băuturi, nici unei persoane.

Art. 4. — Nici un stabiliment public nu se va putea redeschide mai înainte de ora 6 dimineaţa.

Art. 5. — Toţi cei ce se vor abate dela dispoziţiunile cuprinse în această ordonanţă, vor fi pedepsiţi cu amendă poliţienească până la 5.000 lei, în conformitate cu dispoziţiunile art. 53, al. III, din Legea pentru organizarea poliţiei generale a Statului, publicată în Monitorul Oficial No. 159 bis, din 21 Iulie 1929, şi în conformitate cu dispoziţiunile art. 21 şi art. 35 al. II din Legea pentru controlul unora din stabilimente publice, care prevede că cei ce nu se vor conforma ordonanţelor administrative se vor pedepsi la prima abatere cu o amendă de 1000 lei, la a doua cu 2000 şi închiderea localului până la zece zile; iar la a treia cu închiderea definitivă a localului şi ridicarea dreptului de a mai ţine un asemenea stabiliment".

INFORMAŢIUNI

Plata abonamentului

Este o chestie de onoare pentru cetitor, care a comandat gazeta să i se trimită acasă.

Am dori, ca acest lucru să nu-l uite nici unul dintre abonaţii noştri. La începutul anului am trimis la toţi mandate poştale, cu cari să trimită banii.

Ceice n'au făcut încă acest lucru, îi rugăm să-l facă. O gazetă, care se susţine numai din abonamente, trebue să ceară aceasta.

Administraţia
„FOAIA POPORULUI"

***

DELEGAŢIA ROMÂNĂ DE STRĂJERI, în frunte cu d-l comandant Sidorovici, a părăsit Roma Mercuri 21 Februarie, la orele 12 din noapte, plecând spre România, peste Veneţia. Onorurile au fost date pe peronul gării de un batalion de tineri avantgardişti, cu două fanfare. Erau de faţă ministrul Mutti şi toţi conducătorii partidului fascist aflaţi în Roma, apoi personalul legaţiei române la Roma şi un foarte numeros public.

IMBUNĂTĂŢIREA RELAŢIILOR ROMÂNO-UNGARE. Radio Londra, comentând vizita d-lui comandant al Străjii Ţării, Teofil Sidorovici în Italia, scoate la iveală că această vizită în afară de strângerea relaţiilor de prietenie între Italia şi România, va contribui şi la îmbunătăţirea legăturilor româno-ungare.

O DELEGAŢIE ITALIANĂ va pleca, se spune, peste câteva zile, dela Roma la Bucureşti, spre a discuta un nou acord comercial în vederea desvoltării schimburilor de mărfuri între Italia şi România. Ziarele italiene observă, că în urma vizitei d-lui Teofil Sidorovici în Italia, viitoarele discuţii vor găsi un teren mai prielnic ca până acum.— Şi Italia are necesitate de petroleu, ne vine în minte aşa în treacăt.

UN CONSILIU DE MINIŞTRI UNGAR, care a durat dela ora 6 seara până la ora 2 din noapte, a avut loc la Budapesta, în săptămâna trecută, tocmai pe când era d-l Sidorovici la Roma. In consiliu s'a discutat, a spus comunicatul dat, situaţia ministerului creiat la vremea sa pentru ţinuturile încorporate dela Slovacia.

UN NOU CUTREMUR IN TURCIA s'a întâmplat, Mercuri 21 Februarie, în orele de dimineaţă. Patru sate din regiunea Kaisarije au fost în mare parte distruse. Victime ar fi câteva zeci de persoane. La Ankara şi Adana încă s'au simţit cutremure uşoare. — După cum se vede, cutremurele în Turcia nu mai iau sfârşit.

VOLUNTARI UNGURI PENTRU FINLANDA. Radio Londra a anunţat, că 10.000 voluntari d'n Ungaria vor pleca în Finlanda. Toţi sunt tineri unguri necăsătoriţi, în vârstă de 18—20 ani şi vor face instrucţia lor militară în Finlanda.

TRUPE GERMANE IN CAUCAZ. Din cercuri autorizate s'a aflat la Praga, că în jurul zilei de 20 Ianuarie, peste 2000 de ofiţeri, subofiţeri şi soldaţi germani au părăsit protectoratul Boemiei, pentru a merge în Rusia. Se crede că sunt trimişi în Caucaz. Numeroşi ofiţeri ruşi, care în acelaş timp au părăsit Lwow-ul (Lembergul) spre a merge la Podwoloczyska, credeau că au aceiaşi destinaţie. Dela 30 Ianuarie încoace au mai părăsit protectoratul o mulţime de ofiţeri germani. Alte mişcări neobişnuite de trupe nu s'au mai produs.

ZIARELE SPANIOLE ELOGIAZĂ PE GENERALUL WEYGAND. Jurnalul „Ya" din Madrid consacră un important articol pe două coloane generalului Weygand, şeful armatei aliate din Orient. Autorul articolului aminteşte strălucitele state de serviciu ale generalului francez şi presară articolul cu numeroase anecdote din viaţa generalilor: Weygand, Foch, Joffre şi Clémenceau. Apoi descrie cariera generalului Weygand, diplomat şi scriitor.

ROLUL MARINEI FRANCEZE. Posturile britanice de radio scot la iveală partea care revine marinei franceze în controlul mărilor. In special, s'a încredinţat unui amiral francez protecţia convoaielor, care au transportat cel de al doilea contingent canadian. Un crucişător francez deasemenea a luat parte la escortarea trupelor australiene şi neo-zelandeze cu destinaţia Egipt. Până în prezent, Franţa a escortat singură 116 convoiuri şi a luat parte la escortarea a altor 33 de convoiuri. Pe de altă parte sosirea trupelor coloniale franceze s'a săvârşit fără ca Franţa să fi pierdut un singur vas de războiu.

ANGLIA ŞI ACORDUL GERMANO-RUS. Noul acord comercial germano-rus este comentat în termeni puţin încrezători de presa engleză. Corespondentul ziarului „Times" la Rotterdam crede puţin probabil, ca schimburile germano-ruse să atingă suma prevăzută, atâta timp cât căile de comunicaţie dintre cele două ţări nu se vor îmbunătăţi şi atâta timp cât Rusia va fi în războiu. Corespondentul din Amsterdam al ziarului „Daily Telegraph" declară, că nu se ştie dacă comerţul germano-rus a reuşit să ajungă astăzi, la nivelul pe care cele două ţări îl prevăzuseră anul trecut, adică la vreo 16 milioane lire sterline.

50.000 DE VOLUNTARI IN FINLANDA. Redactorul militar al ziarelor engleze „Yorkshire Post" şi „Leeds Mercury" apreciază la 50.000 numărul voluntarilor englezi din diferite contingente, care vor lupta alături de trupele finlandeze până în luna Mai 1940.

ACTE DE SABOTAJ LA FRONTIERA GERMANO-OLANDEZĂ. O telegramă din Amsterdam anunţă, că după informaţiile primite depe frontiera germano-olandeză, un grav act de sabotaj s'ar fi produs în oraşul Rheydt, situat la vreo 20 kilometri de graniţă. Sabotajul s'ar fi produs în următoarele condiţii: Mai multe regimente cantonate în regiunea Rheydt au primit ordinul de a porni în Galiţia. Au avut loc protestări urmate de arestări şi, în clipa când primul convoi de trupe trebuia să părăsească gara Rheydt, o violentă explozie s'a produs la depărtare de 100 metri pe o linie de garaj, unde se găsea un tren blindat. Acesta a fost distrus în întregime, căci se pare că explozia a fost urmată de un incendiu care, din cauza lipsei de apă, nu a putut fi stins la timp. *(Est-Radio)*

900.000 SOLDAŢI ENGLEZI IN FRANŢA. In cursul unei conferinţe, ţinută în zilele din urmă la Paris, generalul englez Spears, deputat în Camera Engleză, a vorbit despre „Efortul englez în actualul războiu în raport cu cel din 1914—18". Conferenţiarul a spus, că de prezent 1.250.000 de englezi sunt mobilizaţi pentru nevoile corpului expediţionar, dintre cari 900.000 se şi află în Franţa. In ce priveşte apărarea aeriană, ea foloseşte 1.250.000 de oameni. Generalul Spears a mai spus apoi, că bugetul aviaţiei, care în 1933 era de trei miliarde lire sterline, se ridică acum la 57 miliarde.

CUMPĂRĂTURILE ALIAŢILOR IN AMERICA. Cifrele date de birourile de statistică arată, că Franţa a obţinut în luna Ianuarie 1940 un număr de permise de export de arme şi de muniţii, în valoare de 20 milioane de lire sterline. Cumpărăturile constă din avioane în valoare de 4.250.000 lire sterline şi muniţiuni în valoare de 500.000 lire sterline, plus diferite maşini, etc. De altfel statisticile comerţului exterior al Statelor-Unite arată un spor de export în mărfurile destinate Angliei. Aceste livrări au atins cifra de 17 milioane de lire sterline faţă de 11 milioane în luna corespunzătoare a anului trecut. Importul german de mărfuri americane a trecut dela 2 milioane de lire în Ianuarie 1939, la 750 lire în Ianuarie 1940.

FIDELITATEA AUSTRALIEI. Cercurile politice engleze au aflat cu surpriză şi satisfacţie importanţa contribuţiei australiene în favoarea cauzei aliaţilor. Pe de altă parte, comandantul şef al forţelor australiene din ultimul războiu, a trimis un mesagiu generalului Freiberg, în care spune: „Nu am nici o îndoială în privinţa rezultatului războiului, în care oamenii noştri vor juca un rol important, sub înaltul Domniei-voastre comandament". In sfârşit se anunţă că un al doilea contingent de trupe australiene este în curs de instrucţie şi că recrutarea unui al treilea contingent este asigurat.

DOLARI FALSI IN CANADA. Poliţia canadiană a confiscat un geamantan care conţinea monede false în valoare de 53.200 dolari şi anunţă, că a descoperit un complot, care urmărea punerea în circulaţie în ţările balcanice, a unei sume de 200.000 dolari canadieni falsificaţi. Proprietarii valizei au fost arestaţi.

VOLUNTARI ENGLEZI IN FINLANDA. In Camera Comunelor s'a declarat, că cetăţeni englezi dela 26 ani în sus, au dreptul să se angajeze ca voluntari în armata finlandeză. Răspunzând unei întrebări, dacă această hotărîre nu ese din spiritul care însufleţeşte Societatea Naţiunilor, guvernul englez a făcut cunoscut, că Societatea Naţiunilor a sfătuit toate Statele membre, să dea ajutor Finlanţei atât cât le stă în putinţă. Peste 10.000 de Englezi s'au şi angajat deja ca voluntari în armata finlandeză şi la Stockholm a sosit o unitate sanitară engleză.

UNIFORME FEMININE IN GERMANIA. Corespondentul la Berlin al ziarului olandez „Neuwe Rotterdamsche Courant" scrie: Reichul va stabili în curând o rochie uniformă pentru femeile şi fetele germane. Aceste rochii, croite după gustul german, vor fi de trei culori: negre, roşii sau brune, de un model foarte simplu. Această măsură s'a luat pentru a veni în ajutor industriilor germane de modă.

PRESA ENGLEZĂ ŞI RĂSBOIUL RUSO-FINLANDEZ. Toate ziarele engleze se ocupă în mod special cu războiul din Finlanda. Observatorii englezi în Finlanda susţin, că la întrebările cari li se pun, prizonierii ruşi n'au decât acest singur cuvânt pe buze: „Foame". Pe de altă parte, marele ziar englez „Times" spune, că pierderile sovietice sunt de 50 de ori mai mari decât pierderile finlandeze.

BARONUL DRECOLL A MURIT IN MIZERIE. Se anunţă din Berlin, că baronul Drecoll a încetat din viaţă în cea mai neagră sărăcie. El a fost creatorul modei vieneze şi un mare filantrop pe vremea lui. Impăratul Franz Iosif îl răsplătise cu titlul de baron. Casa de mode Drecoll avea pe vremea ei o faimă mondială şi era furnizoarea tuturor curţilor regale europene.

LIPSĂ DE COMBUSTIBIL IN GERMANIA. Din cauza lipsei de benzină în Germania, au apărut de câteva zile pe străzile Berlinului vechile trăsuri. De fapt nu mai există taxiuri, şi cele câteva zeci de automobile care circulă prin capitală sunt rezervate persoanelor care se duc la ministere, administraţii importante sau reprezentanţe diplomatice. In prezent, se încearcă înlocuirea benzinei printr'un sistem de încălzire cu combustibil lemnos. Anumite taxiuri şi-au şi transformat motoarele în acest scop. *(Est-Radio)*

UN OMAGIU RUS LA ADRESA FINLANDEI. Organul oficial al armatei roşii „Krasnaia Zvezda" scrie în legătură cu războiul din Finlanda: „In clipele cele mai grele, Finlandezii se luptă până la ultimul glonţ, dar nu se lasă pentru nimic în lume făcuţi prizonieri". Ziarul atrage atenţia soldaţilor armatei roşii împotriva iluziei care face să se creadă că ocuparea poziţiilor avansate ale întăriturilor finlandeze ar constitui o victorie. Ziarul continuă: „S'a întâmplat de mai multe ori, ca o divizie care reuşise să pătrundă în poziţiile finlandeze, să fie atacată pe neaşteptate din amândouă flancurile de trupele finlandeze şi numai graţie intervenţiei unor rezerve puternice, sau graţie artileriei, a fost posibil să fie salvată măcar o parte din trupele ruseşti angajate în luptă".

20 DE „LOTAS" UCISE DE BOMBELE SOVIETICE. Prezidenta organizaţiei feminine finlandeze „Lotas", d-na Fanny Luukkolen, a declarat că 20 de „lotas" au pierit în urma bombardamentelor sovietice. Tinerele „lotas" îşi îndeplinise sarcina lor cu eroism şi modestie. La Viborg, ele au continuat să lucreze, în ciuda raidurilor aviatice, în interiorul unei clădiri a Crucii Roşii, ale cărui geamuri fuseseră toate sparte. Alte două care fuseseră uitate într'unul din turnurile primăriei, au rămas acolo la postul lor de observaţie în mijlocul proectilelor.

HINDUŞII PE FRONTUL FRANCEZ. Din cauza frigului intens şi a zăpezii îmbelşugate, trupele hinduse şi catârii lor au adus enorme servicii pe frontul francez în ce priveşte transporturile şi aprovizionarea. Se mai spune şi aceea, că Hinduşii învaţă cu uşurinţă limba franceză, mult mai repede chiar decât soldaţii englezi.

O CELEBRĂ CÂNTĂREAŢĂ PE LINIA MANNERHEIM. Cu toată îndârjirea luptelor de pe frontul Careliei, autorităţile militare finlandeze fac tot ce le stă în putinţă pentru a distra pe soldaţi. Astfel cântăreaţa de operetă Ridva Aro, celebră în întreaga Finlandă, a dat câteva concerte pe linia Mannerheim.

NUMELE NOULUI DALAI LAMA. Noul Dalai Lama s'a suit pe tron în ziua de 8 Februarie 1940. El şi-a ales — sau mai degrabă i s'a ales, deoarece noul ocupant al tronului nu are decât 4 ani — următoarele nume: Jampel, Nagawang, Lobsang, Yishey, Tenzing, şi Gyatso.

Procesul Aușnit

Dupăcum s'a publicat, la 16 Februarie 1940 a început, în faţa tribunalului din Bucureşti, procesul fostului administrator-delegat la Reşiţa, Max Aușnit, care este învinuit că a păgubit societatea cu multe milioane lei.

Amănuntele sunt nenumărate. Procesul va mai dura încă multe zile. S'a ajuns până acum la ascultarea martorilor. Zilnic se dau la iveală fel şi fel de lucruri, unele mai urâte decât altele, ca şi cari am fi dorit să nu fie.

Turcia va merge alături de aliaţi

scrie ziarul „Yeni Sabah"

Din Istanbul (Constantinopol) se anunţă următoarele:

Examinând putinţa de intrare în războiu a Turciei, d. Husein Dahid, într'un articol publicat în ziarul turcesc „Yeni Sabah", crede că nu are nici un rost, ca Turcia să ia o asemenea hotărîre fără un motiv foarte important.

„Ar fi o nebunie, spune d. Husein Dahid, pe care nu ar suporta-o conştiinţa naţională. Puterea armatei turceşti formează o valoare de temut, cu atât mai mult, cu cât ea este sprijinită de cele două mari democraţii occidentale (Anglia şi Franţa)".

Cu privire la alte împrejurări ale problemei, H. Dahid mai spune, că nici una din înţelegerile semnate de Turcia n'ar putea ridica Rusia împotriva Turciei. Dar, *dacă Germania ar ataca Balcanii, Turcia ar trece în mod natural de partea cealaltă, mergând alături de aliaţi.*

NOUI MĂSURI DE APĂRARE IN TURCIA

Istanbul, 21 Februarie (Rador). — Corespondentul agenţiei telegrafice engleze „Reuter" anunţă, că într'un consiliu de miniştri s'a hotărît să se pună în aplicare legea măsurilor excepţionale de protecţie naţională. Prin această lege se dă puteri speciale guvernului.

Consiliul apărării naţionale, întrunit sub preşedinţia mareşalului Ciakmack, va cerceta diferite chestiuni importante în legătură cu apărarea naţională.

Preşedintele Inonu al republicei turceşti urmează să viziteze în curând frontiera europeană a Turciei.

Un comunicat al preşedinţiei consiliului de miniştri anunţă punerea în aplicare, cu începere de ieri, a legii cu privire la apărarea naţiunii. Această lege a fost votată de Adunarea Naţională în ultima sesiune.

*

După cum se vede din cele de mai sus, Turcia ia diferite măsuri de apărare, pentru a nu fi surprinsă de oarecari împrejurări neprevăzute, ceeace au făcut şi alte ţări neutre.

Războiul maritim

— O scurtă descriere a lui, după 5 luni de zile —

După faimoasele scufundări, care au avut loc în primele săptămâni ale războiului, activitatea vaselor de luptă, a submarinelor şi a minelor a început să scadă, ca să ajungă astăzi la o oarecare linişte.

Se pare că, pe deoparte, pierderile atacanţilor au fost destul de serioase, iar, de alta, măsurile de apărare ale vaselor comerciale aliate s'au dovedit a fi foarte bune.

In orice caz, un lucru se poate constata, chiar după comunicatele ambelor tabere beligerante: activitatea navală este redusă. Ziarele nu mai publică liste lungi de vase scufundate, deşi traficul este acelaş, ba în ultima vreme a crescut chiar.

Relativa securitate a făcut ca societăţile de asigurare engleze şi americane să scadă comisionul de asigurarea transporturilor.

Deşi au trecut numai cinci luni de războiu, lupta navală a trecut prin câteva faze, dintre care, se pare, nici una n'a dat rezultatele aşteptate.

Războiul submarin s'a terminat — s'ar putea spune — destul de repede şi s'a soldat cu pierderea unei importante părţi din efectivul de submarine germane. In acelaş timp, sistemul convoaielor, păzite de vase de suprafaţă, s'a arătat a fi destul de sigur, Submarinele nu se mai puteau apropia şi ieşi la suprafaţa mării pentru a torpila vasele de comerţ.

In faţa acestui insucces, s'a recurs la al doilea sistem, al minelor aşa numite magnetice, care, în primele zile, au produs importante pierderi, dar şi voga lor s'a terminat repede. Cum flota comercială a beligeranţilor era bine organizată şi apărată, s'a întâmplat ca tocmai flotele neutre să sufere cele mai mari pagube.

Protestele au rămas fără rezultat şi navigaţia neutră s'a organizat tot în convoaie sau, în foarte multe cazuri, vasele au fost trecute sub pavilionul beligerant, englez sau francez.

A urmat un nou sistem, care nici el nu s'a dovedit mai bun. Acela al avioanelor urmăritoare de vase. Ziarele au înregistrat asemenea fapte, dar niciodată aceste acţiuni n'au avut alt rezultat decât moartea câtorva oameni de echipaj de pe micile vase de pescuit. Fiindcă se ştie, că o mare parte din vasele comerciale sunt înarmate, avioanele germane atacau numai vasele mici, fără viteză şi fără putinţă de apărare.

In general, flotele neutre sunt acelea, care au mai multe pierderi de suferit. De curând torpilarea vasului olandez „Burgersdijk" a trezit o vie nemulţumire în presa şi opinia publică olandeză.

Dacă acestea sunt rezultatele acţiunii maritime germane, în schimb, prin controlul aliat, flota comercială germană este complet paralizată pe mările libere. Orice încercare a vreunui vas german, de a sparge blocada, se termină cu auto-scufundarea acelui vas.

Nu mai departe decât în zilele trecute, cargobotul german „Wolfsburg", plecat din Rio de Janeiro, a fost întâlnit de vase de patrulare engleze şi, înainte de orice acţiune, echipagiul a înecat propriul său vas.

Este cu putinţă ca „Wolfsburg" să facă parte din cele şapte vase germane pornite să spargă blocada. Primul întâlnit şi-a dat tributul.

Gh. Nedelcu

20 milioane lei pentru ajutorul concentraţilor

„Monitorul Oficial" a publicat următoarea lege:

Art. 1. — Casa Centrală a Asigurărilor Sociale este împuternicită să dea suma de 20.000.000 lei din fondul de rezervă al pensiilor, pentru alimentarea fondului înfiinţat la Ministerul Muncii, care se va folosi la ajutorarea familiilor lucrătorilor, meseriaşilor şi funcţionarilor particulari concentraţi, cari nu primesc ajutoare pe baza legii dela 8 Mai 1939.

Art. 2. — Mărimea ajutoarelor şi plata lor se va face, în condiţiunile ce se vor fixa printr'o hotărîre a Consiliului de Miniştri, de către Casele de Asigurărari Sociale sau alte autorităţi ori instituţii ce vor fi încredinţate cu această împărţire.

Două treimi din aurul lumii
se află în Statele Unite

Senatorul democrat Elmer Thomas din din Oklahoma, membru în comisiunea creditelor, luând cuvântul în faţa adunării, a sugerat (dat) ideea, ca Statele Unite să împartă stocul de aur pe care îl deţine naţiunilor doritoare să colaboreze la stabilirea unei „păci permanente".

D. Thomas a declarat, că Statele Unite posedă aur, în valoare de 792 miliarde de franci francezi faţă de valoarea totală a aurului din lume, care este de 1.292 miliarde de franci.

Senatorul a mai propus, ca aurul acesta să fie întrebuinţat la degrevarea (uşurarea) cheltuelilor guvernamentale sau a cheltuelilor naţiunilor solvabile în lumea întreagă.

El a adăugat, că Statele Unite ar putea înfiinţa o bancă mondială, cu ajutorul acestui stoc de aur, răspândindu-l prin împrumuturi sau vânzări. Senatorul crede, că schimburile internaţionale vor fi astfel mărite şi că astfel se va stabili un comerţ mai uşor.

*

In timpul din urmă — îndeosebi de un an încoace — s'a trimis în America foarte mult aur de către ţările europene. Bagseama acolo văd o mai bună păstrare a acestui preţios metal.

Adunarea de atâta aur în America, a pus însă pe gânduri pe mulţi bărbaţi americani ,fie oameni politici, fie oameni de afaceri. Unii americani susţin, că adunarea de atâta aur la ei, poate să aibă urmări chiar neplăcute, spre pildă scăzându-i valoarea.

De aceea, nu este de mirare că se pune în discuţie această situaţie cu urmările ei.

Dar aşa este, în vremuri de răsboiu se întâmplă lucruri, la cari nimenea nu se gândea mai deaproape în vreme de pace. Răsboiul răstoarnă multe întocmiri ce au fost în trecut, dacă nu se pot susţine bine.

Răsboiul ruso-finlandez

In ultimele zile s'au dat lupte tot mai mari pe întreg frontul. Ruşii au aruncat în luptă divizii peste divizii de noui trupe, necruţând nici o jertfă în oameni — doar ei au destui! — numai să câştige victoria.

Ultimele trupe sunt mai bune, ca cele de mai înainte. Aşa se spune. Sunt instruite mai bine, luptă mai cu chibzuială şi au armament modern în mare parte.

Aşa se explică, că au putut cuceri o parte a întăriturilor de pe linia fortificată Mannerheim. Cu toate acestea, Finlandezii se bat încă cu mare dârzenie. Când nu mai pot, se retrag pe o altă poziţie, de unde iarăş atacă pe inamic, care trebue să plătească foarte scump orice petec de pământ cucerit dela Finlandezi.

De altcum, ajutoarele străine în voluntari, arme şi bani, sosesc în număr tot mai mare pentru Finlandezi, în frunte cu Anglia şi Franţa.

Din toate acestea se poate constata, că răsboiul cu Finlanda îi va mai costa mult pe Ruşi. La aşa ceva nu s'au aşteptat. Dar, dacă au voit răsboiu şi au pornit la atac, acum au pe unde să-şi lase oasele.

Finlandezii pot rezista până la venirea desgheţului

Bruxelles, 22 Februarie (Rador). — Generalul belgian de rezervă Emile Badoux, care a condus o parte a lucrărilor fortificate din istmul Careliei, a declarat că Ruşii nu au ocupat decât o parte din linia înaintată a Finlandezilor şi că cealaltă parte, mult mai puternică, şi alcătuită din fortificaţii moderne, va rezista mai bine ca primele linii.

In privinţa celei de a doua linii Mannerheim, generalul Badoux a declarat că ea a fost organizată de generalul Sarmin, inspector general al geniului finlandez, ieşit din Şcoala Superioară de Răsboiu din Paris.

Chiar în eventualitatea părăsirii oraşului Viipuri, a cărui însemnătate militară e nulă, lupta nu ar fi compromisă, după cum în cursul răsboiului mondial pierderea oraşului Dixmunde nu a modificat cursul bătăliei pe Yser.

Generalul Badoux a mai declarat, că flancul drept al nouei linii Mannerheim este la adăpost de orice mişcare de învăluire, fiind apărat prin canalul care leagă Viipuri de Lakompada, pe lacul Saima.

Noua linie finlandeză, mult mai puternică, este şi cu 30 km. mai scurtă şi poate rezista până la începutul desgheţului, când Finlanda este cu neputinţă de atacat.

Pentru ce?

Mari lucrări şi pregătiri în Palestina

Asupra diferitelor lucrări în Palestina, se anunţă din oraşul palestinian Tel Aviv următoarele:

Sosirea detaşamentelor de trupe australiene şi instalarea în diferite centre din Palestina ale regimentelor cari fac parte din armata Orientului, reprezintă numai în parte rolul atribuit Palestinei de comandamentul britanic.

In orice caz, de mai bine de două luni, încă din momentul în care s'au început pregătirile pentru primirea australienilor, s'a putut vedea în unele cercuri palestiniene o animaţie excepţională.

*

In urma planurilor stabilite de înaltul comandament britanic, Palestina va fi teatrul unei vaste campanii de mari lucrări, care urmează să-i asigure un rol hotărîtor în controlarea drumurilor Indiilor.

10.000 şomeri au fost angajaţi în condiţiuni foarte bune şi lucrează la construirea şoselei care va lega centrele palestiniene de Bagdad.

Un număr de 50 ingineri diplomaţi au fost angajaţi de guvernul britanic pentru supravegherea lucrărilor.

Afară de campania şoselei strategice şi de mărirea porturilor Tel-Aviv şi Haifa, este prevăzută construirea unei reţele de aeroporturi militare şi clădiri pentru găzduirea trupelor.

Adunarea generală

a societăţii „Principele Mircea" filiala Sibiu s'a ţinut în Palatul „Astra", în ziua de 15 Februarie 1940, într'o atmosferă caldă.

In asistenţă am remarcat pe: d. Colonel Tocineanu, prefectul judeţului,, d-na şi d. Dr. Sever Pop, primarul municipiului, d. Dr. Ioan Sturza, medicul şef al municipiului, d. Septimiu Codreanu, chestorul Poliţiei, d. Maior Savopol din partea Comandamentului VII A., d. Alexe Odor, censor şi d-na Colonel Florescu, membră de onoare. Au fost prezente: D-na Lucia Col. Savu, preşedinta societăţii, doamnele Mioara Dr. Vilt şi Florica Codreanu, vice preşedinte, d-na Eugenia Doboi, casiera societăţii, Olimpia Dr. Pogorelt, secretara societăţii şi membrele din comitet: Andrea Malvina, Boiu Victoria, Bociat Laura, Bena Luiza, Bratu Hortensia, Baciu Marioara, Brasa Maria, Henteş Victoria, Eşianu Lia, Hozan Felicia, Henteş Magdalena, Iliescu Felicia, Jurca Alexandrina, Manta Marioara, Manta Virginia, Mavru Eugenia, Muţiu Augusta, Pop Margareta, Poponea Elisabeta, Pamhical Maria, Serafim Elena, Sava Eugenia, d-na G. Vilt şi d-şoarele Voronov etc.

Doamna Preşedintă Lucia Col. Savu, deschide şedinţa salutând şi mulţumind totdeodată distinsei asistenţe, care în număr aşa de mare a răspuns invitaţiei. D-sa expune activitatea comitetului şi planurile pentru viitor, cari numai aşa vor realiza, având sprijinul tuturor.

D-na Eugenia Doboi, casiera soc., citeşte raportul asupra situaţiei materiale a societăţii, care dispune azi de un capital de lei 1.048.648 în bani şi 10.156 în mobilier şi obiecte. Venitul pe anul 1939 a fost în total de lei 153.257, din cari s'au cheltuit pentru ajutoare, îmbrăcăminte etc. suma de lei 115.822, ţinând seamă de timpurile grele prin care trecem s'a venit în ajutorul celor nevoiaşi cu mână mai largă ca ori când.

D-na Olimpia Dr. Pogorelt, secretara societăţii, citeşte raportul activităţii dispensarului, unde se vizitează şi consultă de către d-l Dr. Hager şi benevol de d-na Dr. Ghiţescu 498 copii, dintre care români 319, saşi 62, unguri 103, ţigani 8, mozaici 6. S'au îmbrăcat 200 copii de Crăciun cu rochiţe, bonete, ciorapi etc. Aproape toate mamele au primit făină de pâine şi s'au plătit câteva sute de litri de lapte lunar, pentru cei mai săraci. In fiecare Miercuri, pentru a obişnui femeile la curăţenie, li s'au distribuit peste 100 bucăţi săpun, asemenea zahăr, fulgi de ovăz, untură de peşte, medicamente gratuite etc. D-l Alexe Odor, cenzorul Soc., citeşte darea de seamă cerând descărcarea gestiunei pe 1939.

Răspunde Domnul Prefect, care felicită pe D-na Preşedintă şi întregul comitet pentru rodnica activitate; mulţumeşte în numele Doamnei Col. Tocineanu, care este aleasa preşedintă de onoare şi propune înfiinţarea de sub-filiale în centrele rurale.

Domnul Primar felicită asemenea pe D-na Preşedintă şi D-nele din comitet şi fiind mulţumit de activitatea rodnică a Societăţii anunţă totdeodată cedarea unui teren din partea Primăriei Municipiului Sibiu, pentru construirea unui dispensar de puericultură modern, din fondurile societăţii, acordându-le tot sprijinul moral şi material.

D-l Dr. Ioan Sturza, mulţumeşte în numele celor nevoiaşi, care s'au bucurat de sprijinul societăţii, asemenea a acordat un ajutor de lei 15.800 pentru cumpărarea de medicamente necesare dispensarului, promiţând şi pe mai departe concursul neprecupeţit atât al d-sale cât şi al d-lui Dr. Cosma şeful Serviciului Sanitar. *Rep.*

Dresorul şi ţânţarul

Jack Howard era un dresor renumit. El punea să execute diverse figuri leii şi tigrii. In cursul carierii sale a fost rănit în câteva rânduri de animalele pe cari le prezenta în numere senzaţionale, dar rănile i se vindecau şi Howard nu se gândea să-şi abandoneze profesiunea. Umerii, braţele şi picioarele lui era pline de răni profunde — cicatrizate — produse de colaboratorii săi.

Unul din amicii săi care prezenta publicului purici dresaţi, încerca să demonstreze prietenului său că insectele sunt mai periculoase ca leii şi hipopotamii. Howard găsea că acesta era un spirit reuşit.

Intr'o zi luă hotărîrea de-a se duce să studieze animalele sălbatice în cadrul lor normal, în deşert. Plecă în centrul Africei cu un grup de vânători, iar o întreprindere cinematografică îi oferi o primă însemnată cu condiţia de-a eşi neînarmat înaintea unui leu şi de a-l pune pe fugă. Howard acceptă oferta. Scenariul periculos fu realizat cu deplin succes şi leul s'a retras în nişte ierburi înalte.

Două săptămâni mai târziu, Howard se îmbolnăvi. Câteva luni se sbătu între moarte şi viaţă. Un medic constată, că era vorba de un grav acces de malarie şi că o singură pişcătură de ţânţar a fost suficientă să-l infecteze.

Medicul care-l îngriji îi aplică un tratament rapid de chinină după recomandările Comisiunei Paludismului Societăţii Naţiunilor, care prescrie pentru tratamentul acestei boli o doză zilnică de un gram până la un gram 30 de chinină timp de 5—7 zile, iar ca preventiv — o doză de 0 grame 40 de chinină pe zi în tot timpul sezonului frigurilor.

In raportul său publicat în 1938, aceeaş Comisiune a Paludismului, accentuiază la pagina 130 faptul, că dintre medicamentele antipaludice, chinina ocupă încă primul loc în practica curentă din pricina eficacităţii sale clinice, a toxicităţii sale aproape nule, cât şi a cunoştinţei foarte răspândite a întrebuinţării sale.

Graţie tratamentului judicios, dresorul se însănătoşi. Odată vindecat, se reîntoarse imediat la Chicago şi prima sa vizită fu la amicul său care-i arătase puricii savanţi.

— „Ai dreptate, amice, îi zise el. Insectele sunt mai periculoase ca leii. Animalele mele feroce nu mi-au pricinuit decât câteva sgârieturi, dar un minuscul ţânţar african m'a adus în preajma mormântului". (232).

FRICŢIUNEA
HORIA
la GRIPĂ • RĂCELI • NEVRALGII

Nr. 2448/port. 1940 14943

Publicaţiune de licitaţie

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. 12604|1939 şi Nr. G. II. 17300 1939 a Judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantului Biserica ev. luth. Săcădate reprez. prin advocatul Dr. H Keintzel Sibiu pentru încassarea creanţei de 1939 Lei şi accesorii, se fixează termen de licitaţie pe

7 Martie 1940 ora 4 d. m.

la faţa locului în Săcădate Nr. 25 unde se vor vinde prin licitaţiune publică judiciară 1 car şi 2 junci în valoare de 5500 Lei In caz de nevoie şi sub preţul de estimare.

Pretenziunea, care e de încassat face 1971 Lei capital, dobânzile legale socotind din 2 August 1939, iar spesele până acum stabilite de 1445 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitaţie ar fi fost sechestrate şi de alţii şi aceştia şi-ar fi câştigat dreptul de acoperire, licitaţia prezentă este ordonată şi în favorul acestora în senzul art XLI: 1908, § 20.

Sibiu, 10 Februarie 1940.

Portărel, **Dr. Bacu.**

Nr. 312|port. 1938 14945

Publicaţiune de licitaţie

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. 9690|1937 şi Nr. G. II. 3174|1938 a Judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantei Banca Generală de Economii din Sibiu reprez. prin advocatul Dr. Joan Moravetz contra.... loc. în Şelimbăr, pentru încassarea creanţei de 425 Lei şi accesorii. se fixează termen de licitaţie pe

27 Februarie 1940. ora 10 a.m.

la faţa locului în comuna Şelimbăr sub Nr. 126, unde se vor vinde prin licitaţiune publică judiciară căruţă şi iepe în valoare de 9.000 lei. In caz de nevoie şi sub preţul de estimare.

Pretenziunea, care e de încassat, face 425 Lei cheltueli, iar spesele până acum stabilite de 827 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitaţie ar fi fost sechestrate şi de alţii şi aceştia şi ar fi câştigat drepturile de acoperire, licitaţia prezentă este ordonată şi în favorul acestora în sensul art. XLI. 1908 § 20.

Sibiu, la 7 Februarie 1940.

Şef-portărel: **Văcărescu**

TOT SOIUL
de lucrări de compactorie
Se confecţionează în cunoscutul mod solid cu preţuri moderate în
Compactoria K. MICHNAY
SIBIU, strada Honterus No.7
Institute, şcoli, birouri şi biblioteci primesc la comenzi mai mari preţuri avantajoase
Rog o comandă de probă.

Nr. 1661 port. 1939 14944

Publicaţiune de licitaţie

Subsemnatul portărel pe lângă tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. 5569/1938 şi Nr. G. II. 1182|1939 a judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantei Leprich Katharina reprez. prin advocatul Dr. Hermann Keintzel Sibiu contra.... loc în Cisnădie pentru încassarea creanţei de 5100 Lei şi accesorii, se fixează termen de licitaţie pe

2 Martie 1940, ora 10 a. m.

la faţa locului în comuna Cisnădie str. Lungă Nr. 240, unde se vor vinde prin licitaţiune publică judiciară 1 cântar marca „Berkel", 1 costum negru şi o căruţă pentru un cal în valoare de 4800 Lei. In caz de nevoie şi sub preţul de estimare.

Pretenziunea, care e de încassat face 5100 lei capital dobânzile cu 4½% socotind din 26 Ianuarie 1938, iar spesele până acum stabilite de 6263 Lei.

Intrucât mobilele, cari ajung la licitaţie ar fi fost sechestrate şi de alţii şi aceştia şi-ar fi câştigat dreptul de acoperire, licitaţia prezentă este ordonată şi în favorul acestora în senzul art. XLI. 1908 § 20.

Sibiu, 7 Februarie 1940,

Şef-portărel, **Văcărescu**

Radio Körting Lorenz Columbia
Maşini de cusut Pfaff Naumann
Maşini de scris Ideal Torpedo Erika
Ieftin la Bologa-Triumph
Sibiu
Str. Avram Iancu 6 Tel. 92

Carnete de serviciu
pentru
servitori şi servitoare
bine aranjate şi legate se află de vânzare la
Librăria „Foaia Poporului"

Cinematograful „Apollo":

Prezintă premiera filmului „Bosfor", o realizare magistrală a genialului regisor G W. Pabst. Inscenare fastuoasă, subiect palpitant, acţiunea petrecându-se în umbra haremurilor pline de mistere, cu extraordinara vedetă Viviane Romance. Journal nou de actualitate

Cinematograful „Corso":

Prezintă în premieră marea comedie muzicală a renumitei case „Ufa" „Femeia dictează" cu Lilian Harvey, şi Willy Fritsch. Cel mai nou jurnal vorbit în limba română.

Duminică, 25 Februarie c., în matineu rulează **în faţa oarea Crucii Rosii „Domniţa din Câmpina"** cu Gustav Fröhlich şi Dorothea Week.

Nr. 2485|1939 port. 14942

Publicaţiune de licitaţie

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică în baza deciziunii Nr. 15696|1939 şi nr. G. II. 16918|1939 a Judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantei Banca de Industrie şi Comerţ s. a. din Sibiu repr. prin advocatul Dr Juliu Zieger din Sibiu pentru încassarea creanţei de 2155 lei şi acc. se fixează termen de licitaţie pe

12 Martie 1940. ora 4 d. m.

la faţa locului în Sibiu str Hecht Nr 6 unde se vor vinde prin licitaţiune publică judiciară 1 aparat de radio, 1 oglindă, mese şi scaune şi feţe de masă din restaurant în valoare de 7000 lei. In caz de nevoie şi sub preţul de estimare.

Pretenziunea, care e de încasat, face 2155 lei capital, dobânzile cu 7,1|2 socotind din 14 Martie 1939, iar spesele până acum stabilite de 1112 lei

Intr cât mobilele cari ajung la licitaţie a fi fost sechestrate şi de alţii şi aceştia şi-ar fi câştigat dreptul de acoperire, licitaţia prezentă este ordonată şi în favorul acestora în senzul art. XLI 1908 § 20.

Sibiu 12 F bruarie 1940.

Portărel, **Dr. Bacu**

Nr. 1901|1939 port. 14941

Publicaţiune de licitaţie

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziunei Nr 11288|1939 şi Nr. G. II. 13376|1939 a Judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantului Banca de Industrie şi Comerţ s. a. din Sibiu repr. prin dr. Julius Ziegler advocat Sibiu pentru încassarea creanţei de 4000 lei şi acc. se fixează termen de licitaţie pe

12 Martie 1940, ora 3 d m.

la faţa locului în Sibiu str. Şaguna nr. 11 şi continuativ str. Vasile Lupu nr. 68, unde se vor vinde prin licitaţiune publică judiciară 2 casse de fier, 1 maşină de scris şi 1 birou şi 1 maşină de calcat în valoare de 7500 lei. In caz de nevoie şi sub preţul de estimare.

Pretenziunea, restantă face 2912 lei capital, dobânzile cu 7½% socotind din 10 Februarie 1940, iar spesele ce se vor mai ivi.

Intrucât mobilele cari ajung la licitaţie ar fi fost sechestrate şi de alţii şi aceştia şi-ar fi câştigat drepturile de acoperire, licitaţia prezentă este ordonată şi în favorul acestora în senzul art. XLI. 1908 § 20.

Sibiu 12 Februarie 1940.

Portărel, **Dr. Bacu.**

O fabrică de tors lână
s'a deschis în comuna Orlat, jud Sibiu, sub firma Niţoiu şi Topârcean. Toarce la public şi cantităţi mici până la 10 kgr. lână ţigaie şi ţurcană

Calendarul Poporului pe 1940
se poate comanda dela *Librăria „Foaia Poporului" Sibiu*, strada Regina Maria nr. 57
Preţul **15 lei** bucata
Cine comandă dela 10 bucăţi în sus, primeşte rabatul obişnuit. De vânzare peste tot locul, la librării şi chioşcuri.